

[Sundhedsministeren]

De få systematiske opgørelser, som foreligger, tyder på, at der kun i 45-50 pct. af tilfældene vil opnås et befrugtet, delt æg, som kan oplægges. Gennemsnitligt vil kvinder, der ikke hormonstimuleres, derfor skulle gennemgå dobbelt så mange procedurer/forsøg som kvinder, hvor hormonstimulering foretages. Dette er i sig selv en belastning, også når der ses bort fra, at der i offentligt regi kun tilbydes et begrænset antal forsøg.

Desuden kan nævnes, at den omtalte fremgangsmåde er uanvendelig hos kvinder, hvor problemet delvis består i, at ægløsningen er lidende.

Den nu åbnede adgang til at nedfryse befrugtede æg har, sammen med den almindelige udvikling i in vitro-befrugtningen, ført til, at der i dag oplægges færre befrugtede æg end tidligere, hvorved risikoen for flerfoldsgraviditet, og særlig risikoen for tre- og firfoldsgraviditet, er faldet. Hertil kommer, at fungerende fryseprogrammer medfører et betydeligt mindre antal hormonstimuleringer, da et nyt behandlingsforsøg ikke længere behøver at kræve en ny hormonbehandling og udtagningsprocedure for kvinden.«

Jeg kan henholde mig til Sundhedsstyrelsens udtalelse.

Spm. nr. S 236

Til *skatteministeren* (10/12 92) af:

Niels Højland (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til at modvirke, at et meget stort antal danske landbrug, måske mellem 10.000 og 40.000, mister retten til at fradrage underskud fra landbrugsdrift i ejerens indkomst fra arbejde uden for bedriften?«

Begrundelse

Ligningsmyndighedernes holdning til de mindre landbrugere skaber en stadig mere truende situation, i alt fald for de hen ved 10.000 mindste landbrug, men måske for op imod halvdelen eller 40.000 af landets landbrugsbedrifter.

Det er ikke kun små gårde, der især beskæftiger sig med hestehold, men det er også andre typer landbrugsejendomme, der får stadig sværere ved at få den fradragsret, som de burde have.

Ifølge Morgenavisen Jyllands-Posten den 8. december 1992 er der i to nye domme fra henholdsvis Østre og Vestre Landsret nægtet fradragsret. Ifølge avisen bekræfter landskonsulent i skatteret Knud Mægaard fra Landboorganisationernes faglige landscenter, at det for flere typer ejendomme er blevet langt sværere at opnå fradrag.

Det er en helt urimelig udvikling. Det er utiltalende, at ligningsmyndighederne skal gøre sig til dommere over, om et landbrug drives som hobbylandbrug eller erhvervsmæssigt. Man kan aldrig opstille skarpe grænser, og ligningsmyndighederne har ganske enkelt ikke forstand på, om den enkelte ejendom drives landbrugsmæssigt forsvarligt.

Det er nødvendigt, at nogen træder frem for at hjælpe de mindre landbrug fra at komme i helt urimelige skatteklekker. Spørgeren opfordrer ministeren til at tage de fornødne initiativer, så der ikke skal herske endnu mere rådvildhed inden for et i forvejen betrængt erhverv.

Svar (21/12 92):

Skatteministeren (Peter Brixtofte):

De to domstolsafgørelser, der omtales i Jyllands-Posten, er Østre Landsrets dom af 15/10 1992 i sagen Vagn Gundersen mod Skatteministeriet (offentliggjort den 9/11 1992 i Tidsskrift for Skatteret 1992, nr. 516) og Vestre Landsrets tilkendegivelse af 13. november 1992 i sagen Lars Therkelsen mod Skatteministeriet (offentliggjort den 14/12 1992 i Tidsskrift for Skatteret 1992, nr. 536). Kopi af de to afgørelser vedlægges. (Ikke optrykt her).

Den første afgørelse vedrørte en ingeniør, hvis ejendom på ca. 5 ha var udlagt til græs til brug for en besætning på 13 kreaturer. Omsætningen i klageåret var på knap 10.000 kr. og gav et underskud på ca. 37.000 kr. Landbruget havde gennem ca. 10 år givet underskud. Efter en sagkyndig erklæring var driften fagligt forsvarlig. Østre Landsret fandt det ikke godtgjort, at den landbrugsmæssige udnyttelse af ejendommen havde haft en sådan intensitet, at underskuddet kunne fradrages som driftsoms-kostning.

Den anden afgørelse vedrørte en lærer, hvis ejendom bestod af 3 ha dyrkbar jord og ca. 14 ha fredet egekrat. Skatteyderen påbegyndte i 1981 et færehold, som gav underskud. I klage-